

Trolleri-och svartkonstbok
innehållande en mängd
underbara konststycken, hv...

42 A Br.

National Library
of Sweden

My
1
Svarthont

Grilleri-
och
Svarthont-Bok

innehållande en mängd
underbara Konststycken
hvaribland äfven
märkvärdiga Kortkonster.

Bris: 25 öre.

1904

Druck

von

Carl-Heinrich

Druck in Leipzig

Verlag von C. H. W. Neumann

Neudruck

Leipzig, im Jahr 1871

Preis 25 Gr.

**Trosseri-
och
Swar(konst)-Bok**

innehållande en mängd
underbara Konststycken
hvaribland äfven
märkwärdiga Kortkonster.

Bris: 25 öre.

Göteborg, N. Lindgren & Söner, 1904.

Kungl. biblioteket

0 0000 000057755

Underbara konststycken.

Att bringa ett ägg helt och ofskadadt ned uti en trånghalsad butelj eller flaska.

Detta konststycke, som synes alldeles otroligt, verkställles på följande sätt: Man låter ägget ligga så länge i skarp winättika, till des det blifwit mjukt som en deg, hwarester det rullas på längden till den tjocklek, att det kan nedkomma genom buteljhalshen. Derpå slås kallt watten uti buteljen, så återfår ägget sin wanliga form. Winättikan gör skalet mjukt, att ägget kan utrullas på längden, men watten åter sammandrager och gör det hårdt.

Att föreställa ett sällskap eller flera personer såsom döde, eller att de allesamman få utseende af lif.

På ett porcelinstefat sammanblandas spiritus wini, wanligt koksalt och litet fin-

stött swafwel, hwilka delar omröras, och lägges deruti en bomullswefe, som antändes. Uti ett mörkt rum, som ej upplyses af annat ljus, få alla utseende af lif.

Att teckna hwad figurer man behagar, hwilka brinna och lysa som eld uti ett mörkt rum.

Man tager en liten bit fosfor och tecknar eller skrifwer dermed på swart papper, men ej förrän det skall brukas. Att hwad som på detta sätt är tecknadt eller skrifwet wisar sig på ett mörkt ställe ganska klart och lysande. Blåser man på teckningen, försvinner den hastigt, men blifwer straxt åter synligt. Då lysningen börjat aftaga, och man gnider hastigt med handen öfwer papperet, blifwer teckningen åter starkare; hwarwid äfwen en lätt rök uppstiger.

Att skrifwa ett bref i ett ägg.

Man tillagar ett bläck af galläpple, alun och ättika, skrifwer dermed utanpå

äggskalet och låter det torka i solen samt hårdkogar detsamma i salt watten. Derigenom försvinner det skrifna utanpå skalet, intränger och fäster sig på hwitan. Då ägget afskalas kan skriften läsas. Eller öfwerstryk ett helt ägg med wax, skrif deruti med en griffel, fyll bokstäfwerne med ättika, hwaruti galläppet legat, och låt ägget ligga en hel dag deruti. När detta ägg hårdkogas och afskalas, besinnes skriften läslig på hwitan.

Att äta eld utan att skada sig.

Detta är en rar konst, som ej ännu är mycket bekant. För att verkställa den, tager man ett stycke arabiskt gummi och dermed besmörjer tänderna, läpparne, gommarna, tungan och hela munnen. Då detta är gjort, kan man, utan all skada äta eld eller glödbande eldskol.

Ett ägg som nedlägges i watten och derutur frambringar eldslågor.

Man gör en liten öppning på ägget, utblåser hwitan och gulan, och fyller det

äter med swafwel, saltpeter och osläckt kalk. Då detta ägg fastas i watten, uppkommer deri en eldslåga.

Att skjuta en fågel och åter göra den lefwande.

Härtill betjenar man sig af en wanlig pistol, som man laddar med krut, men i stället för kula eller hagel, tager man en half laddning quicksilfwer; skjuter man dermed på en fågel, faller han skendöd till jorden, men lefwer åter efter några minuter.

En skrift som man icke kan läsa utan att draga papperet genom watten.

Man lägger ren stött alun i rent watten och skrifwer dermed, med en ny penna, på groft papper och låter skriften torka. Då den som nu emottager denna skrifwelse, drager detsamma några gånger genom friskt watten, blifwer den läslig, isynnerhet wid ljus. Will man förekomma upptäckten af något hemligt i ett bref,

skrifwer man betsamma med wanligt bläck, men det hemliga deruti skrifwer man med oswannämnde watten i kanten, som blifwer läsligt, då papperet behandlas efter här meddelade underwisning.

Att föreställa eldslangar eller eldstrimmor i luften.

Man upplöser kamfert i bränwin, bestryker dermed långa pergaments- eller pappersremsor, och låter dem torka. När man nu i mörkret antänder och låter dem utgå från någon höjd, flyga de omkring, fram och åter i luften, till stor förundran för de derom okunnige åskådarne, på något afstånd.

Att tillaga ett bläck som efter behag kan utstrykas.

För att tillreda ett sådant bläck tager man bränd och utglödgd kalk, som är upplöst i godt bränwin, stöter den i en stenmortel till en massa, som man slår uti en liten lerpotta, hwilken wäl till-

täppes, på det den icke skall blifwa till aska. Blandar man sedan denna massa med gummi eller watten och skrifer dermed, kan man lätteligen igen efter behag utstryka skriften.

Ett sigill på ett bref som icke kan öppnas.

Man wäter sigillet litet med tungan rundtomkring kanten, dock så att gramyren icke widröres, sätter derpå ett stycke bladgull, klipper det jemt omkring och trycker sigillet, tillika med derwid fästade guldblåd, på det warma lacket; så skall man hwarfen med tillhjälp af en warm knif, eller på något annat sätt kunna öppna sigillet; tillika ser det ock rätt wacker ut.

Att göra ett litet eldsprutande berg, eller konstig vulkan.

Man blandar en ren orostad jernfilspån med lika mycket stött swafwel i ett lerkärl, suftar det med watten till en lös,

men icke flytande deg, nedgräfwer kärlet 1 meter djupt i jorden och betäcker det ofwanpå med grästorf. Deraf uppkommer, efter 24 timmars förlopp, en sådan elastisk uppbrusning, att jorden, som ligger deröfwer, lyftes i wädret af den utbrutande luften och eldslågor uppstiga från öppningarne. — En sådan tillblandning kan ock göras af tre delar ny jernfilsån, en del pulweriseradt swafwel och så mycket watten, som behöfwes för att göra det till tjock deg.

Suruledes man i warma luften eller nära framför en eldbrasa, kan få ett lerkärl att fastfrysa med stark is, wid en trästol eller dylikt.

Man tager snö, eller om sommaren isfällaris, och 2 å 3 näswar wanligt koksalt, och sammanblandar i ett stenkärl. På stolen, eller stället der kärlet skall fastfrysa, gjutes något watten hwaruti kärlet sättes. Blandningen omröres beständigt och inom en kort stund skall man finna kärlet med verklig is ganska hårdt fastfruset.

Att utan minsta fara sätta ett mörkt rum inwändigt i ljusan låga.

Man tager en tillräcklig portion star-
kaste bränwin och lägger deruti några
små stycken kamfert. Fönster, dörrar och
spjäll tillstjutas på det nogaste, så att
de uppkommande ångorna icke uttränga
genom några större eller mindre öpp-
ningar från rummet. Bränwinet måste
koka på jenn kokeld utan låge, så att allt
det starka af bränwinet uppgår i ånga
och sprider sig i rummet. Denna ånga
är så fin, att man knappt kan se den.
Så snart ett brinnande ljus inkommer i
detta rum, antändes ångan och hela rum-
met tyckes stå i ljusan låge, så att den,
som med ljuset träder in och ej förut är
underrättad om sammanhanget, måste hö-
geligen förskräckas.

Att spruta eld ur munnen.

Man tager sönderstötta pil- eller wide-
kol och bomull eller blår, gör en liten
boll häraf, sammanblandar dem wäl med

detta pulwer och omlindar det med tråd. Sedan göres i bollen en liten fördjupning, hwaruti en liten bit antändt snöske inlägges, tages derpå warsamt i munnen, beröres löst med tänderna och fasthålles emellan läpparne. Då man nu börjar pusta, framkommer ur munnen en stark eldslåge. Will man längre underhålla eldsprutningen, kan man efter hand införa wäl torra blår i munnen.

Twenne små figurer, af hwilka den ena utsläcker och den andra straxt igen antänder ett ljus.

Man tager twenne små figurer af trä och sätter i hwar af dem ett litet rör af fin pennsjäder. Uti ena röret insätter man en bit fosfor, (som erhålles på apoteken) och uti det andra några frutkorn, hwilka man medelst en ganska liten bit papper innesluter, att de icke utfalla. Då nu figuren med frutröret hålles i ljuslåggen, utsläcket den och då man sätter till ljuswefen den andra figuren, i hvars

rör fosforn är insatt ytterst i ändan, antänder den ljuset åter; härvid fordras den försigtighet, att ljusvefen icke är så länge släckt att den förlorar elden.

Att i ett rum frambringa Thordön och Ujungeld.

Man slår 50 gram regnwatten uti en djup, ny och obrukad leriskål och sätter densamma på jern kokeld, för att få watten något varmt. Deruti lägger man 75 gram stark witrjolsspiritus, och då denna blandning är blifwen varm sätter man wid sidan af skålen ett antändt walgjus, på sätt, att densamma lutar in öfwer skålen, för att tilldraga sig utdunstningen. Härpå släpper man ned med fingrarne, något om sänder, 25 gram jernfilspån uti skålen, och man skall på ett behagligt sätt blifwa öfverräskad.

Till Ujungeld.

Uti ett flatt kärl af hwitt glas lägges 13 gram spiritus nitri sumans, eller 25

gram citrongult, mycket godt skedwatten och dryper småningom några droppar neglikeolja derpå. Detta kärl bör stå skynt bakom något, på det man icke må se mera deraf, än tillbakakastningen af ljusstrålarne, som begge dessa ingredienser frambringa.

Till Thordön.

Man slår 13 gram koncentrerad witiolspiritus uti en flaska af starkt glas, som rymmer omkring 100 gram, och deroswanpå 7 gram jernfilspån. Man låter den stå någon tid wäl tillstoppad, tager sedan proppen utur, omrustar och tillbin-der den åter med en linnelapp, strör sedan sand på en tallrik och sätter flaskan derpå; så får man, då ett ljus hålles till öppningen af densamma, höra ett besyn-nerligt larmande.

Magisk sand att strö på skrift.

Man tager 25 gram wanlig witiol och låter den torka på en warm katelugn,

hwarigenom den blifwer som ett hwitt pulwer. Detta stötes härpå så fint som möjligt i en stenmortel, blandas med dubbelt så mycket wäl fin hwit sand och slås i en trädos; widare förskaffar man sig en stark dekokt af galläpplen som man låter blifwa klar och derpå filtrerar. Med denna klara wätjka skrifwer man på ett skripapper, och ingen kan se det minsta deraf. Då man nu med ofwannämnde sand beströr det skrifna straxt innan det hunnit torka och låter det qwarligga något litet, hwarefter det afristes, skall det skrifna befinnas swart och läsligt.

Ett springwatten i en flaska.

Man tager en stor mixturflaska, fastgör i den samma med lack ett glaströr, som går nästan ner i botten och som ofwantill gifwer en mycket fin öppning; man blåser starkt igenom röret, och den sammanpressade lusten utdrifwer nu watten uti en stråle som genom sammantryckningen är stark och warar ett par minuter.

Ägg, som i en panna dansa och
bortflyga.

Man tager efter behag några ägg, gör en liten öppning i den spetsiga ändan å hwardera, låter något af materien utgå och fyller dem åter med lika mycket qwick-silfwer samt tillsluter öppningen wäl med wax. Derefter sättas de på elden till kokning. Detta konststycke skall wäcka okunnige åstådarens största förundran, då äggen taga afsked från kokningen och flyga i luften.

Att i hast förwandla en röd ros
till en hwit.

Man tager en röd ros, som är fullkomligt utsprucken, lägger några glöb på ett fyrfat, kastar litet swafwel på, och håller rosen öfwer röken, så blifwer hon hwit. Sätter man derpå rosen i watten, så får den åter, efter några timmars förlopp, sin förra färg.

När man nu tillredt en ros på anwista sätt, ställer man den i ett glas, som lem-

nas innesslutet på säkert ställe. Då man efter en tid af 3 till 4 timmar öppnar det tillslutna stället, skall man, till sin största förundran, finna en röd ros i stället för en hvit.

**Suruledes man utan att bränna sig,
kan bära eld i händerna.**

Man tager ägg-gulor, gummi och litet rågmjöl, som sammanröres; med denna tunna deg öfwerstryker man händerna och låter dem torka, så kan man temligen långt bära glödande eldkol i händerna.

Diane-trädet.

Man upplöser 33 decigram fint silfwer i en tillräcklig mängd renadt stedwatten och gjuter derpå 65 å 75 gram destilleradt watten. I detta kostar man 7 å 13 gram qwicksilfwer. Då stedwattnet har mera benägenhet att blanda sig med qwicksilfret, så fälles detta ur lösningen; denna fällning blandar sig med det ännu tillstädeswarande och upplösta qwicksilfret,

och formerar deraf trädbliknande figurer, som efter hand blifwa större. För att gifwa det rörliga qwicksilfret en större fasthet och göra vegetationen skönare, kan man bruka silfwer-amalgama, i stället för qwicksilfret i glaset; det vill säga, man kan till 7 å 13 gram qwicksilfwer taga wid påß en 8:del eller 10:del bladsilfwer, sammanriswa detta så länge i en sten- eller glasmortel, tills det blifwer tjockt som en deg, och derpå wäl urtwätta denna massa (som kallas amalgam) med watten. Också kan man upplösa 7 gram silfwer med 33 decigram qwicksilfwer begge tillsammans, i renadt skedwatten; förtunna denna upplösning med 2 eller 3 thekoppar destilleradt watten samt 20 gram af ofvannämnde amalgama. För att få vegetationen rätt skön, bör härtill nyttjas ett wackert dricksglas.

Att tillreda ett knallpulwer.

12 gram wäl torr och renad salpeter, 8 gram torrt winstenssalt och 4 gram swajwelblomma, sammanstötes i en mor-

tel och förvaras uti en väl tilltäppt glasflaska. När detta pulwer hålles öfver elden, knallar det straxt. Man lägger omkring 33 decigram uti en jernsed, eller något dyligt, och håller det öfver en koleld. Samma verkkan åstadkommer äfwen Aurum Fulminans.

Att koka ägg på hufwudet.

Man tager en färsk limpa straxt den kommer ur ugnen, skär deruti en fördjupning som är så stor att ett ägg kan ligga deri. I detta hål lägger man ägget, innesluter det väl med det utskurna brödet, inmedladt i en duk på hufwudet, så blifwer ägget snart kokt och kan spisas.

Att smälta en silfwerpenning i ett walnötskal.

Man blandar 12 gram ren salpeter, 4 gram swafwel och 4 gram fina sågspånor med hwarandra till ett pulwer. Af detta pulwer släpper man något i ett walnötskal och lägger en silfwerpenning

deri, som man förut har så sammanböjt att den icke widrörer sidorna af nötskalet. Ofwanpå penningen lägger man äfwen något af samma pulwer och antänder det derpå med ett eldcol. Pulwret antändes genast och bortflammar. Härwid uppkommer en så stark hetta att penningen smälter och man finner den som en liten klump i nötskalet.

Att förwandla mjölk till blod.

Man lägger ett par knifsubbdar winstenskalt i mjölk så färgar denna sig straxt röd, och skadar icke i någon mån sundheten.

Märkwärdiga kortkonster.

Att gifwa åt tre personer det kort,
hwarpå hwar och en har tänkt.

På 9 kort skrifwer man helt fint i ena hörnet ett wißt tal, som t. ex. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9. Dessa kort lägger man blandade och obesedda på bordet i tre rader, så att tre komma att ligga i hwarje rad. Nu tager man de tre öfwersta korten, och låter en person till wensster bese och lägga dem återigen alla tre på bordet. På samma sätt gör man med de tre korten i andra raden, hos den person som sitter i midten, och med tredje raden hos den tredje personen till höger. Derpå upptager man de 9 korten

efter hwarandra i följande ordning: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 och lägger dem i handen på det sätt, att det 9:de kortet kommer att ligga öfwerst. Sedan lägger man dem ännu en gång ordentligt ner på följande sätt: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, i tre rader, och gör om det samma ännu två gånger, så att korten upptagas tre gånger och lägges tre gånger på bordet. Sedan detta skett, tager man de tre öfwersta korten, låter personen till höger se dem, och frågar om det kortet, hvarpå han tänkt, är deribland. Bliw swaret ja, så gifwer man honom det kort, som ligger på högra sidan; men bliw det nej, så frågar man den mellersta personen om hans kort är deribland; och swarar han ja, så gifwer man honom det mellersta. Slutligen frågar man den tredje på högra sidan om det af honom walda kortet är deribland; och jafar han dertill, så gifwer man honom det kort, man har till wenster.

Man låter någon taga ett kort ur leken och sedan det blir besedt, åter sticka det ibland de öfriga, derpå framwisar man tre kort, hwaribland det kort, hwarpå man tänkt icke finnes; men när detsamma ännu en gång beses, är det icke desmindre deribland.

I nästföregående stycke har man redan wisat lättaste sättet att gissa det kort en person uttagit ur leken, nemligen: att man underiättar sig om det understa kortet i leken, låter taga ut ett kort och sätter hela spelet derpå. Härpå grunda sig många kortkonster och äfwen den närvarande. Ty när man på ett sådant sätt har funnit kortet, sticker man det in bland de andra, likwäl så, att detsamma står litet fram. Derpå sticker man ännu ett kort framföre, och frågar om detta är det kort han tagit ut. Swarar han nej, så uttager man obemärkt hans kort som är det andra af de twenne framstående korten, och lägger det omvändt på bordet. Nu blandar man leken för allas ögon

och framwisar åter ett kort med den frågan, om det icke varit detta. Som han naturligtwis swarar nej, lägger man äfwen detta på bordet till det förra kortet; och på samma sätt wisar man det tredje hwilket man lägger till de föregående. Ghuru nu, efter åfsådarens eget yttrande, intetdera af de nedlagda korten är det hwar på han tänkte, finnes det likwäl ibland de tre korten på bordet.

Att lägga 12 kort på det sätt, att man alltid kan räkna 4 i hwar rad.

Af 12 kort lägger man 9 på bordet, 3 i hwarje rad under hwarandra. Att lägga de 3 öfwerblefne korten så, att man från alla sidor kan räkna 4, detta göres på följande sätt: man lägger ett af de öfwerblifna korten på första kortet i öfwersta raden, det andra på det mellersta i mellanraden, och det tredje på det fista kortet i understa raden, hwarefter man från alla sidor kan räkna fyra.

ett annat sätt att utröna ett kort,
hwarpå någon har tänkt.

Detta konststycke göres på följande sätt: man räknar 21 kort på bordet (man kan äfwen göra det samma med hwarje olika tal), likwäl för sig sjelf, så att åskådarne ej blifwa warse räkningen eller kortens antal. Dessa 21 kort delar man i 3 högar, 7 kort i hwardera. De öfriga korten i leken förwarar man hemligen så att åskådarne ej må kunna utröna huru många kort man tagit till konsten, ehuru konsten äfwen derigenom just icke kan blifwa röjd. Medan man lägger de 21 korten i tre högar, anmodar man någon i sällskapet att iänka på ett kort och fästa detsamma i minnet, samt noga iakttaga i hwad hög det kommer att ligga. De tre högarne lägger man sedan ofwanpå hwarandra på det sätt, att den hög hwari det anmärkta kortet finnes, kommer att ligga i midten. Sedan lägger man åter, som förut, korten i tre högar, frågar åter i hwilkendera högen det nu ligger, och lägger nu denna åter i midten, hwil-

ket man förnyar äfwen tredje gången. Det anmärkta kortet är nu säkert det mellersta af de 21, eller det elste, man må räkna upp= eller nedifrån. Men på det ej åskådaren må kunna märka detta, bör man räkna korten under bordet, uttaga det mellersta och lägga det på bordet, då det skall wäcka mycken förundran hos de fringstående.

Vättaste sättet att gissa det kort någon har tagit ur kortleken.

Sedan man blandadt en kortlek, och lägger den på bordet, ser man oförmärkt efter hwilket kort ligger under. Nu låter man någon taga ett kort utur leken, se derpå och lägga det på bordet. På detta kort lägger man hela leken, som sedan åttifilliga gånger aftages af hwem som behagar. För att blända åskådaren genombläddrar man leken, liksom wille man uträkna hwar kortet ligger, men egentligen söker man det kort, som från början war det yttersta; och hwad som då lig-

ger framför detta, är det rätta. Så enkelt det konststycke är så förvillande är det äfwen, isynnerhet när det göres med någon färdighet.

De tjugu korten.

Sedan man lagt 20 omvända kort, 2 och 2 tillsammans på bordet, ber man en eller flera personer, hwar och en för sig, bese och komma ihåg ett par af dessa sammanlagda kort. Derpå samlar man paren, lägger dem på hwarandra, utan att bringa dem i oordning, och upplägger nu korten på bordet efter föreskriften af dessa fyra latinska ord:

M U T U S

1 2 3 4 5

D E D I T

6 7 8 9 10

N O M E N

11 12 13 14 15

C O C I S

16 17 18 19 20

Det första eller öfwersta paret lägger man till n:r 1 och 13, det andra till 2 och 4, och det tredje till n:o 3 och 10 o. s. w. allt efter ordningen af de 2 bokstäfwer, som äro hwarandra lika; och när det nu säges, att de 2 kort, hwarpå man har tänkt, t. ex.: ligga begge i andra raden wet man genast af de föregående, att det är n:o 6 och 8; men säger man, att de ligga i tredje och fjerde raderna, så kan det ej wara andra än n:o 12 och 17 o. s. w., emedan dessa fyra ord bestå af 20 bokstäfwer af hwilka hwar och en förekommer 2 gånger.

Att fästa ett uttaget och åter inblandadt kort wid wäggen eller taket, när man slår hela leken deremot.

Utur en kortlek borttager man alla äß och hackor till och med niorna, lägger derpå alla de öfriga på ett sätt, låter uttaga ett kort och wänder oförmärkt om leken, så att det instuckna kortet kommer att ligga annorlunda än de andra. Man

genombläddrar nu hela leken och söker upp detta kort, lägger det oförmärkt öfwerst och bestycker det med en blandning af kalk och hvitt wax, som smältes tillsammans. När man slår leken emot wägen eller tafet, skall detta som det öfwersta kortet widröra den förra eller det sednare, och blifwa qwarfittande.

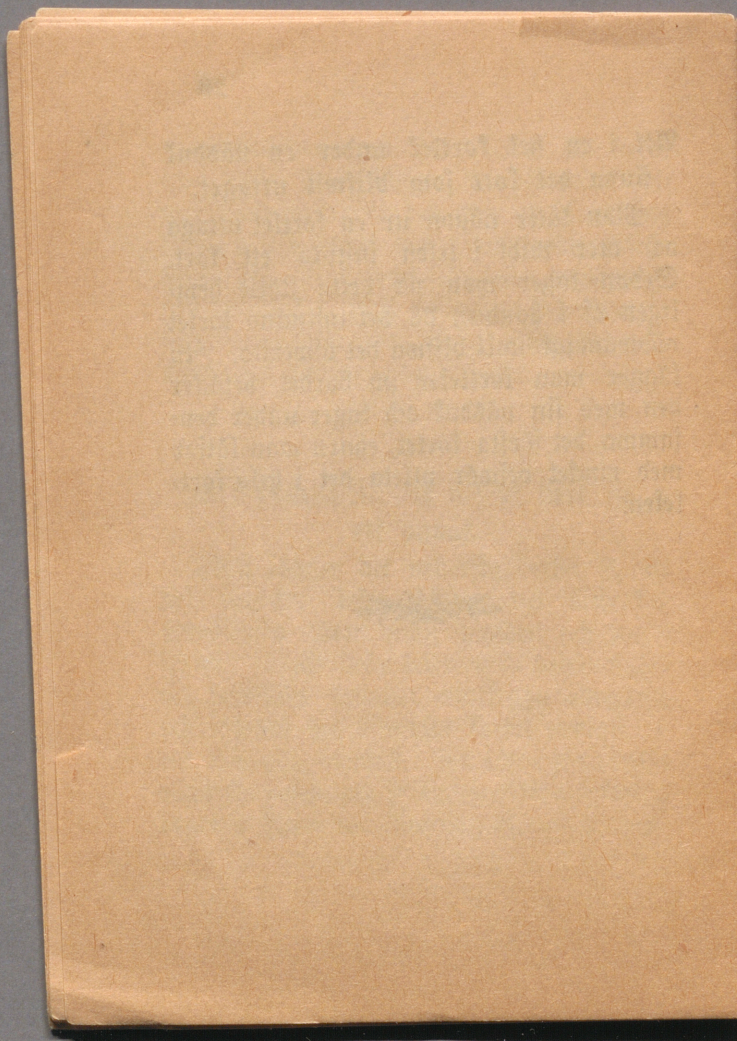
Att förwandla ett besedt kort till ett annat.

Man lägger det nedersta kortet så, att det betäcker leken liksom det öfwersta. Smellertid låter man handen och spelet sjunka, så att hela leken med behändighet och snabbhet kommer att ligga omvänd, och således det öfwersta kortet nederst och det nedersta öfwerst. Nu låter man detta öfwersta beses, och åskådarne skola ej kunna begripa huru det öfwersta blifwit förbytt.

Utt i en hel kortlek under en näsduk
finna det kort som blifwit uttaget.

Man låter någon ur en kortlek uttaga
och åter midt i leken insticka ett kort.
Sedan tager man på detta ställe hem-
ligen af i handen, då det instuckna kortet
nödvändigt skall blifwa det öfwersta. Nu
lägger man kortleken på bordet betäcker
den med sin näsduk och tager under den-
samma det första kortet, ehuru man låtsar
med mycket besvär utleta det i hela kort-
leken.

Hos

A. Lindgren & Söner

Göteborg

finnas flera roliga

Historier och Berättelser

samt en mängd

wackra Wisor.

Återförsäljare förtjena en förmögenhet.
